

derledes, og Danmark har fået forbeholdene at føle på områder, hvor vi dybest set helst ville have været med. Det seneste eksempel er terrorbekæmpelsen.

Set på den baggrund vil det mest fornuftige være at sende traktaten til afstemning. De seneste meningsmålinger har vist, at 42 pct. af danskerne vil stemme ja, kun 17 pct. er direkte imod, mens 41 pct. ikke har taget stilling. Den store gruppe tvivlere er typisk for afstemninger om EU, og netop den gruppe kan flytte sig i den forkerte retning, hvis den ikke bliver hørt.

Det mest fornuftige er derfor at tilrettelægge et forløb, hvor et samlet Folketing står sammen om en folkeafstemning, samtidig med at et stort flertal anbefaler et ja. Det unikke ved den nu opståede situation på EU-området er jo, at det kun er yderfløjene, som er modstandere. Netop den positive stemning kan meget vel føres videre til opgøret om forbeholdene.

Til statsministeren er derfor kun ét at sige: Man skal ikke frygte folket.

Jeg har på nuværende tidspunkt i min tale en enkelt indrømmelse at komme med: Alt, hvad jeg har sagt, er taget fra dagens leder i Jyllands-Posten, ikke fordi jeg specielt nyder at læse aviser i disse dage, ej heller fordi jeg hver dag er enig med Jyllands-Posten ledere, men indimellem læser man simpelt hen noget, som man enten synes, man ikke kunne havde skrevet bedre, eller noget, man synes, man selv kunne have skrevet. Netop i dag må jeg derfor sige, at Jyllands-Postens leder rammer dagens debat smukt og præcist ind, så tak til lederskribenten fra Jyllands-Posten for hjælpen til at skrive mit ordførerindlæg. Ny Alliance anbefaler en folkeafstemning.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. En kort bemærkning til hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg fik ikke helt fat i det i forbindelse med hr. Anders Samuelsons indlæg, som jeg i øvrigt synes havde mange gode elementer. Vil hr. Anders Samuelsons parti, Ny Alliance, stemme for det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat, om, at der skal være en folkeafstemning, hvis der opnås enighed i forbindelse med topmødet?

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Anders Samuelsen (NY):

Fra Ny Alliances side har vi sagt fra starten af, at det ikke drejer sig om, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om. Hvis den tekst, der ligger fra Dansk Folkepartis side, fuldstændig flugter med Ny Alliances synspunkt, stemmer vi for.

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 17:41

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der har været folk, som efter min mening på en smule ondsindet vis har sagt, at grunden til, at vi ikke får en folkeafstemning, er, at de danske politikere frygter de danske vælgere. Der har også været folk, der har sagt, at Socialdemokraternes hastværk med at træffe en afgørelse i den her sag er udtryk for, at man forsøger at gøre livet nemt for statsministeren af grunde, der kan være uransagelige. Men i dag har jeg i lighed med hr. Anders Samuelsen læst aviser og konstateret, at det slet ikke forholder sig sådan. Det er udtryk for international solidaritet, når statsministeren, Venstre, Konservative og Socialdemokraterne ikke ønsker at gennemføre en folkeafstemning i Danmark. Det er en behjertet hjælpeoperation for at hjælpe en nødstedt premierminister i England. På den måde kan man jo have en kerne af sympati for den her handling, for det handler om at hjælpe mennesker, der er i nød, mennesker, der måske er lidt svage.

På den anden side var det måske mere sympatisk, hvis man anlagde det synspunkt, at man ville forsøge at støtte de europæiske befolkninger i deres ønske om at få en folkeafstemning, i stedet for at den ene magthaver hjælper den anden magthaver med at undgå at komme til at spørge vælgerne. Så vi ender nok alligevel med at sige, at uanset hvilken udlægning der er af teksten, er det ikke meget sympati, man kan have tilbage for den samordning, vi ser her, mellem Venstre, Konservative og Socialdemokraterne.

Processen op til i dag har jo på en måde også været temmelig interessant, for indtil for ikke så lang tid siden troede de fleste – vistnok også Socialdemokraterne selv – at man først ville beslutte sig endeligt i januar måned, men man fandt så åbenbart ud af, at den her diskussion om folke-